

La pupitrul dirijoral... MATEI CORVIN...

(Daniela Caraman Fotea – 27 ianuarie 2016)

În urma primului contact vizual cu afișul Filarmonicii din Bacău, surpriza este instantanee. Apoi, situația se lămurește: Matei Corvin este director muzical și prim dirijor la „Cape Symphony Orchestra”, în Africa de Sud, profesor la Conservatorul din Cape Town, flautist, fost elev al lui Virgil Frâncu, component (14 ani) al Filarmonicii „George Enescu”, evident, absolvent al Conservatorului din București. Bursier al celebrului flautist Jean Pierre Rampal, ajuns astfel în occident și de acolo prin sever concurs, peste ani, în Africa de Sud.

Filă de istorie: într-o vreme când concertele simfonice deveniseră în România din ce în ce mai rare, iar de aducerea la rampă a tinerimii talentate nici nu putea fi vorba, Colegiul Criticilor Muzicali a luat inițiativa organizării unor Festivaluri dedicate muzicienilor cu vârste fragede și dăruți cu TALENT. Astfel se putea scrie despre ei, se afla despre existența lor, aveau o rampă de lansare. Temerar și neștiut efort; chiar și obținerea unui billet de tren era o problemă în epocă! Festivalul tinerilor dirijori se ținea la Bușteni, în sala Casei de cultură. Școală și performanță! La Bușteni copilărise și Matei Corvin...

Concertul de la Bacău unde a fost invitat (excelentă idee), a avut-o solistă pe IOANA MARIA LUPAȘCU. Am o apreciere specială pentru această tânără pianistă. După ce a cules aplauzele românilor (și nu numai) cu marile opusuri ale literaturii solistice clasice și romantice dedicate instrumentului, solista și-a elaborat un nou concept în alcătuirea programelor destinate aparițiilor în public: fără a le abandona pe cele numite, oferă publicului și lucrări cu certă popularitate, aflate la îngemănarea unor stiluri, chiar genuri muzicale, axate pe evidentă virtuozitate, „hrănite” însă și cu substanță emoțională. Fapt posibil, pentru că stăpânește instrumentul cu o ușurință de loc obișnuită (tehnica de mână stângă este uimitoare); dar imprimă și partiturilor lirice – poezie, sensibilitate, visare. Astfel că, succesul la orice public este asigurat. Așa a fost și la Bacău unde s-a ascultat Warsaw Concerto de Richard Addinsell (autor a 22 de partituri destinate filmului; cel programat a fost popularizat și de celebra orchestră Ray Coniff); un univers redat de solistă cu pasiune și calitatea rară de a reda imagini prin vibrațiile sonore... Tot sub bagheta lui Matei Corvin, Ioana Maria Lupașcu a interpretat și Valea Obermann, cea de a șasea piesă din ciclul Ani de pelerinaj de Liszt: avalanșă de elocvență patetică, presărată cu armonii disonante, modulații neașteptate, în tonalități îndepărtate, discurs încheiat însă optimist, printr-o demonstrație a victoriei asupra sinelui eroului, apăsător de angoase. Foarte potrivită pe temperamentul muzicienei.

Ioana Maria Lupașcu mai are o calitate, importantă: știe să-și aleagă colaboratorii. Mă refer anume la **Ioan Dobrinescu**, cel care semnează orchestrațiile pieselor destinate în original pianului. Un muzician rafinat, cu știință de muzică și fantezie. Maniera în care scrie în special pentru instrumentele de suflat este meritorie. S-a relevat și în transpunerea pentru orchestră a celebrei Ciocârliei – unul dintre bisurile acordate de solistă. Plasarea cunoscutei teme în desfășurarea partituri are abilitate, crează surprinderi...

Demersul dirijoral al lui Matei Corvin a demonstrat siguranță în conducerea construcției muzicale, o gestică expresivă, eficientă, largă, armonioasă, obținând optima colaborare a orchestrei. S-a

petrecut și în Simfonia I-a de Gustav Mahler, lucrare grea, cu aromă de poem simfonic și sugetii autobiografice ale compozitorului, ca atare cu scenariu bogat în sentimente și trăiri...

Așadar, concerte cu repertoriu interesant, solistă virtuoză, sensibilă, cu apariție de... star.

Frumoase cadouri (și manageriale) pentru publicul Filarmonicii.